



ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 285-05-55, факс 254-43-93

e-mail: mail@dkrp.gov.ua

від _____ № _____
на № _____ від _____

Інформаційний лист

щодо деяких питань, пов'язаних з дозволом на розміщення об'єкту торгівлі та сфери послуг, у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України

Керуючись нормами податкового законодавства (зокрема Законом України «Про систему оподаткування» та Декретом Кабінету Міністрів України від 20.05.1993 № 56-93 «Про місцеві податки і збори») місцевими органами влади було запроваджено видачу дозволу на розміщення об'єкту торгівлі та сфери послуг.

З набранням чинності 05.10.2006 частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон України про дозвільну систему) *правових підстав на оформлення та видачу дозволу на розміщення об'єкту торгівлі та сфери послуг (та подібних до нього) немає, оскільки необхідність одержання такого документа не передбачена жодним законом України.*

Крім того, Верховною Радою України 02.12.2010 прийнято Податковий кодекс України, підпунктом 1 пункту 2 розділу «Прикінцеві положення» якого передбачено, що з 01.01.2011 втратили чинність, зокрема, Закон України «Про систему оподаткування» та Декрет Кабінету Міністрів України 20.05.1993 № 56-93 «Про місцеві податки і збори».

Тим самим збір за видачу дозволу на розміщення об'єкту торгівлі та сфери послуг (далі – дозвіл) скасовано.

Проте, на сьогодні, органами місцевого самоврядування запроваджується практика встановлення необхідності подання суб'єктами господарської діяльності декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства замість дозволу.

Така практика, у порівнянні з неправомірним дозволом, є більш прийнятною, але потребує наявності відповідної нормативно-правової основи.

Отже, на сьогодні, існує необхідність щодо повідомлення органів місцевого самоврядування про відкриття об'єкту торгівлі та сфери послуг і таке повідомлення не може бути «зарєєстроване» або «не зарєєстроване», а повинно прийматись безумовно і використовуватись в роботі для потреб місцевого самоврядування.

Статтею 1 Закону України про дозвільну систему передбачено, що *декларація відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства* (далі – декларація) – це документ, яким суб'єкт господарювання повідомляє державного адміністратора або представника

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА
ВІСН № 1640/02-11 від 16.02.2011

0.301
Носак Анна Дмитрівна



відповідного дозвільного органу про відповідність своєї матеріально-технічної бази вимогам законодавства. У такий спосіб суб'єкт господарювання набуває права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності *без отримання документа дозвільного характеру*.

Частиною першою статті 4 Закону України про дозвільну систему передбачено, що *виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються: необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; платність або безоплатність видачі (переоформлення, видачі дублікату, анулювання) документа дозвільного характеру; строк видачі або надання письмового повідомлення про відмову у видачі документа дозвільного характеру; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформленні, видачі дублікату, анулюванні документа дозвільного характеру; строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа*.

Частиною другою статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 6 Господарського кодексу України *загальними принципами господарювання в Україні є, зокрема, заборона незаконного втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини*.

Враховуючи, що на сьогодні, жодним законом України не передбачено необхідності одержання документа дозвільного характеру (дозволу) для здійснення господарської діяльності, вимоги дозвільних і контролюючих органів (їх посадових осіб) щодо подання декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства можуть бути визнані неправомірними, оскільки суперечать нормам Конституції України, Господарського кодексу України та Закону України про дозвільну систему.

Разом з тим, слід зазначити, що частиною першою статті 10 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» передбачено, що до повноважень сільських, селищних і міських рад у сфері благоустрою населених пунктів належить, зокрема, надання *дозволу на розміщення на території об'єктів благоустрою будівель і споруд соціально-культурного, побутового, торговельного та іншого призначення, визначення обсягів пайової участі їх власників в утриманні об'єктів благоустрою*.

Відповідно до статті 13 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» об'єктами благоустрою, зокрема, визначено: території загального користування (вулиці, парки, пляжі тощо); прибудинкові території; території будівель та споруд інженерного захисту територій; території підприємств, установ, організацій та закріплені за ними території на умовах договору.

Голова ліквідаційної комісії –
Перший заступник Голови

 Т.М. Яцишина